

İLERİ TEKNOLOJİ ÜSSÜ ANKARA

Her ne kadar siyasiler ve ekonomi dünyası bir türlü kavrayamadıysa da Ankara, bambaşka bir niteliğiyle kendini yeniden inşa ediyor. Memur ve öğrenci kenti olmanın eşinden atladı, sanayi üretiminde öncü

**Ali
İnandım**

alinandim@gmail.com
http://alinandim.blogspot.com/

ÇENGEL

adımların sahibi olmaya başladı. Geleneksel sanayi üretimi değil, ileri teknoloji üretim hedeflerine atıyor adımlarını. Başkent'in organize sanayi bölgeleri ya da teknokentlerini ziyaret eden siyasiler, konulan hedef

ve atılan adımları görünce o yüzden şaşkınlığın yansıdığı demeçler veriyor.

Demeci veriyor ama gerisini getirmekte aynı hevesle başkent'in yanında koşmaya yanaşmıyorlar. Hoşlarına giden bir masal dinlemiş, memnun kalmışlar, günlük etkinlikler içindeki bir ziyareti de böylece gerçekleştirmiş ve kaldıkları yerden işlerine devam ediyorlarmış gibi bir etki bırakıyorlar sonrasında. Bir katkıda bulunacak olurlarsa da süreç çok ağır işliyor, gerisinde kalmaya devam ediyorlar başkent'in.

Güllelerle koşuyorlar

Oysa öncesi var ama yaklaşık 15 yıldır belirgin olarak bu yola baş koydu başkent'in sanayicileri. Önce her şeyin yerlisinin üretilebileceğine olan güvenlerini kazandılar, kısa sürede ileri teknoloji üretimini aldılar hedeflerine. Ona göre stratejiler, kümelenmeler oluşturdu, eğitim sistemi talep etmeye başladılar.

Bazılarında çok olgunlaştı, bazılarında yerinde saymak zorunda kaldılar. Yokuş aşağı, ucuna iki ağır gülle bağlı prangalarla koşmaya çalışırcasına boşa harcadılar enerjilerini. Siyasi irade ve üniversiteler, başka bir gezegendenmiş gibi geç kavriyor, ağır kalıyordu taleplerine karşı.

Başka çare yok

Halbuki gerek yerli gerekse ileri teknoloji üretim tarzından başka çaresi yoktu Türkiye'nin. Dünyanın yeni biçimlenişi, devletleri seçeneksiz bırakıyordu bu konuda; kendi ayakları üzerinde duramayanlar, adamdan bile sayılmayacaktı gidişata göre. Hatta çok mu çok geç kaldığımız alanlar vardı gelişmiş ülkelerin başını alıp gittiği. Eğitim sistemimiz ki özellikle mesleki eğitim, çağın da talebin de hedefin de gerisinden bile gerideydi.

Bakanlar Kurulu'ndaki her değişiklik, aynı kabusu yeniden yatırıyordu sanayicileri; başa dönme, silbaştan başlama kabusuna. Kaçınıcıydı "Oldu" derken baştan başlayışları. Bir yandan bürokrasi ve üniversite güllerini çekiştire çekiştire, prangalarıyla yine de o yokuşu koşmaya çalışıyorlardı.

Bundan sonrası devletle

"Arkadaş artık biz bu seviyeye geldik" diyor, anlatamıyorlardı seviyelerini. Dinlenen güzel bir masalın ardından birkaç cümle poh pohla yanıtlanıyordu talepleri. Bundan sonrası ancak devletle koşulabilirdi oysa. Prangaları da eğitim sistemini de o çözebilirdi.

Ankara Sanayi Odası Başkanı **Nurettin Özdebir**, 31 Ocak Çarşamba günü yaptıkları Meclis Toplantısı'nda şehrin kabiliyetini rakamlarla döküp bir kez daha Ankara'nın 'ileri teknoloji üssü' ilan edilmesi ve yatırımların, teşviklerin buna göre yönlendirilmesi çağrısını yapıyor, bir kez daha vurguluyordu ".. yalnızca Ankara için değil tüm Türkiye açısından önemlidir.."

Garip geliyor

Sosyolojik bir araştırmayla sabittir; Ankara, en yüksek eğitim seviyesine sahip ama buna karşılık geliri düşük bir insangücü barındırıyor. Yatırımlarla nitelikli işgücünü buluşturmakta ciddi sorunları var. 'Bilişim Vadisi' gibi bir yatırımın Bilim, Sanayi ve Teknoloji Bakanlığı'nın kendi raporuna karşın başka bir şehre kurulması türü yanlışlar, yokuş aşağı koşmasını engelleyen şeyler. Ve eğitim sistemimiz, genci işle buluşturamayan bitmiş bir sistem.

Her şeye rağmen sanayicilerin yerli üretimdeki kararlılıkları ve Ankara'nın 'ileri teknoloji üssü' ilan edilmesini istiyor olmaları artık garibimize gidiyor. Devletin onlara diyeceğini onların devlete tekrar tekrar söylüyor olmaları garip.